

Любопитни факти в света на вестниците.

Ще се опитаме да намираме любопитни факти от света на [вестниците](#) и информацията, факти които не са широко разпространени, но пък са интересни. Ако и Вие сте намерили любопитен факт за вестници – изпратете го като коментар и ще бъде публикуван с Вашето име и координати (ако желаете).

От къде произлиза думата „вестник“.

Ние често се чудим откъде произлиза тази дума или онази дума. Например, знаете ли, къде е началото на думата „вестник“? Вероятно не.

Вестникът вече е станал неразделна част от живота на повечето жители на земята, представете си какво би се случило, ако го нямаше вестника? Добре, а сега да преминем направо към историята на думата „[вестник](#)„.

Думата „вестник“ идва от италианска монета от 16-ти век, която е наречена вестник. Номинала на тази монета е бил толкова малък, и с нея е можело да се купи само една малка листовка, на която са отпечатани новини. Тази листовка е била много важна за търговците – на нея са били отпечатвани последните новини. И в продължение на няколко века... „вестник“ 😊

Първите български [вестници](#), кои са те, кои са хората, стояли зад първите български печатни издания?

Първият български вестник е „Български орел“. Вестника е издаван от Иван Боговор от 1846 година. Самото издаване на вестника е било в германския град Лайпциг. Всички печатни български издания от периода на Възраждането се издават извън България, като най-често в Цариград и Румъния. Това е така, защото по това време там има значителни български интелектуални общности. Сред издаваните по това време вестници са „Цариградски вестник“, „Гайда“, „Българска дневница“, „Дума на българските емигранти“, „Будилник“, „Знаме“. Тогава е издаден и първия български всекидневник „Секидневний новинар“. Едни от първите български журналисти са Любен Каравелов, Петко Славейков, Христо Ботев, Георги Раковски.

Особености на [вестниците](#)

- мобилност – вестника можеш да го четеш както у дома, така и на всяко друго място;
- общодостъпност – вестника е предназначен за неопределен кръг от хора, читател на вестника може да стане всеки един човек;
- периодичност – вестника се отнася към периодичните издания, излизаци по света по установен от издателя график. По този признак вестниците се делят на ежедневници, ежеседмичници, ежемесечници. Съществуват вестници, излизаци два или три пъти в седмицата, два пъти в месеца и т.н. Съществуват също утринни и вечерни вестници;
- официалност – много решения, разпореждания, закони и т.н. на власт имащите органи от всички нива излизат и влизат в сила само след тяхното официално публикуване във вестник или в друго печатно издание.

Информационни жанрове – бележки, репортаж, отчет, интервю – отличават се с оперативност (бързина), наличие на материали по повод събитието или явлението.

Тези жанрове присъстват в по голямата част от [съдържанието на вестниците](#). Именно тези жанрове носят по-голямата част от аудиторията на вестниците.

В някои вестници тях ги обозначават с един общ термин – „новини“, често вмъквайки в това понятие не просто съобщение за нещо ново, а съобщение за сензационен факт.

Сензацията – най-добрия продавач на популярната преса. Сензацията повишава популярността на вестника, вдига тиража, за което носи естествено печалба на издателя на самия вестник и на хората около него.

Усилията на репортерите на този вид публикации са предназначени да гарантират, че всяка статия е необичайна, вълнуваща новина. И на страниците на вестниците бълва непрекъснат поток от материали за катастрофи, злополуки, убийства, пожари и наводнения. А ако случайно нищо не се е случило, сензациите трябва да се измислят, да се използват слухове...

Новините в този вид печат, това е главния жанр. Те заемат повече от половината площ на вестниците (като не броим рекламата). Светски новини, скандални новини, политически, икономически, спортни съобщения – запълват интереса на многобройните читатели.

Изобилието от новини води то това, че много от читателите на вестниците се ограничават с това, само да погледнат първите абзаци, напечатани с големи букви. В заглавието или в началото на материала се представят най-изгодните, но често второстепенни материали в една публикация.

Читателя е свикнал вече с това, че изложението на информационните материали се строи на принципа на „обърната пирамида“ (главното съобщение в началото сензационно, а след това все по-малко и по-малко конкретни материали, свързани с дадената публикация), възприема заглавието във вестника като най-важното от съобщението.

Жанра на материала журналиста го избира в зависимост от неговото съдържание, от това колко е важно то, от това колко „хапливи“ и интересни са намерените и пробрани факти в публикацията.

За вестниците – интересни и забавни факти

Пускането на ежедневния вестник „Ла газет”, който се издава във Франция, се е предшествовало с това, че издателите са обещавали че читателите постоянно трябва да чакат някакви изненади. Първия номер изненада на вестника е това, че бил с ширина повече от два метра.

***

В Париж издават ежеседмичния вестник „Сол и пипер”, който е всичко на всичко от две страници. Той се издава на специална водоустойчива хартия. Ежеседмичника е предназначен за тези, които не могат да оставят навика да четат [вестници](#) на масата по време на хранене. „Сол и пипер” предлага на читателите си подбор на най-актуалните събития в света и в страната, вестника отпечатва и последните никога непубликувани досега анекдоти.

***

В САЩ излиза ежечасовия вестник „Най-последни новини”. Неговите първи читатели са били пътниците на авиокомпания „Пан Американ”, които правят ежечасови рейсове между Вашингтон и Ню Йорк.

***

„Ню Йорк Таймс” подобрява всички рекорди за вестниците по съдържание и по обем на поместваната реклама във вестник, както и по количествата журналистически награди, присъдени на сътрудници на вестник. На вестника принадлежи още един рекорд – именно в Ню Йорк Таймс е работил и Джордж Мерие – притежателя на най-дългите мустаци сред американските си колеги – 66,5 см.

***

Заради недостига на хартия, изданието на вестник „Известия” от 17 май 1921 година, било напечатано на платно. Имало обръщение – Пазете вестниците, те са малко. Прочети и предай вестника на приятел.

***

Първия в света вестник за жени се появява в Германия през 1798 година. Той се казва „Фрауенцимер цайтунг”.

***

През 1786 година във вестника „Цайтунг фюр штедт, флеккенд унд дерфер” било първото публикувано писмо на читател. После се изяснило, че в действителност неговия автор бил издател на същия вестник. С такива действия той искал да подтикне своите дописници към размисъл. Стар журналистически трик...